

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ, ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Σταυρωμένον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ἀμνηστίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμένου τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ	
Ἑξωτερικὸς	Ἑξωτερικὸς
Ἑβδομασίς δρ. 16.—	Ἑβδομασίς δρ. 25.—
Ἑξαμήνιος 8,50	Ἑξαμήνιος 13.—
Ἑτήσιος 4,50	Ἑτήσιος 7.—

ΑΜΕΡΙΚΗΣ (μόνον ἐτησίᾳ) δολλάρια 4.

ΕΒΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΑΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΙΑΡΥΤΗΣ — ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΚΥΝΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἀρχίζει τὴν 1ην Δεκεμβρίου, ἀλλ' αἱ συνδρομαὶ ἀρχίζουν τὴν 1ην οἰκουμένης μηνός.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὅδὸς Ἐδριπίδος δρ. 98 παρὰ τὸ Βαρθάνειον

Περίοδος Β'. — Τόμος 29ος

Ἐν Ἀθήναις, 11 Ἰουνίου 1922

Ἔτος 44ον. — Ἀριθ. 28

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΤΗΣ ΜΑΥΡΗΣ ΜΑΣΚΑΣ

[Μυθιστόρημα ὑπὸ Jules Chancel.]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ' (Συνέχεια)

— Ναι! ναι!... φώναξαν ὅλοι.

Μὰ ὁ Φρέδος κούνησε τὸ κεφάλι κι' εἶπε:

— Δὲν ἔχω νὰ σᾶς πῶ τίποτα παραπάνω ἀπ' ὅσα εἶπα. Μπήκα στὸ παλάτι τῆς Κομπιένης, ἐπὶ βρισκόταν ὁ Μεγαλειότατος... Κατόρθωσα νὰ γλυτπρῶ μέσα στὸ γραφεῖο του, πού βρίσκεται στὸ ἰσόγειο καὶ βλέπει πρὸς τὸν κήπο, κι' ἔκλεψα τὴν κασσετῖνα πού βλέπετε. Αὐτὰ εἰν' ὅλα ὅσα ἔχω νὰ σᾶς πῶ!

Αὐτὴ ἡ ἔλλειψη ἐμπιστοσύνης δυσἀρέστησε τοὺς συμμορτίτες κι' ὁ Γιακᾶς, πού ἐνῶ στὴν ἀρχὴ εἶχε ἀντιπολιτευθῇ τὸ βασιλιά, τώρα ἦταν ὁ πιστότερος σύμμαχός του, προσπαθοῦσε νὰ γενικεύσῃ τὴ δυσἀρέσκεια κατὰ τοῦ παιδιοῦ.

— Μὴ δίνετε, πίστη, σύντροφοι, ἔλεγε.

— Μπράβο, μικρὲ μου, μπράβο! (Σελ. 217 στ. 6)

Ἄν αὐτὰ πού μᾶς λέει ἦταν ἀλήθεια, θὰ μᾶς ελεγε καὶ κάποια λεπτομέρεια.

Ἄρχισε ἡ ψηφοφορία κι' ὁ βασιλιάς εἶπε:

— Ὅσοι φρονοῦν ὅτι ὁ δόκιμος Φρέδος Δυρμπάν, κλέβοντας τὴν κασσετῖνα, ἔκαμε τὸ «ἀριστούργημά» του, ἄς σηκώσουν τὸ χέρι.

Εἴκοσι σχεδὸν χέρια σηκώθηκαν.

Μ' ὅλη τὴν ἀντιπολίτευση τοῦ Γιακᾶ, ὁ Φιδὲς εἶχε παρασύρει μὲ τὸ μέρος τοῦ παιδιοῦ τοὺς περισσότερους συμμορτίτες.

Ἐκεῖνοι πού ὑποστήριζαν ὅτι ὁ Φρέδος δὲν εἶχε κάμει τὸ «ἀριστούργημά» του ἦταν ὁ Γιακᾶς καὶ τρεῖς-τέσσερες φίλοι του.

Ὁ βασιλιάς ἐβγάλετ' ἀποτέλεσμα:

— Φρέδε Δυρμπάν, εἶπε μ' ἐπίσημο ὕφος, οἱ ἱππότες τῆς Μαύρης Μάσκας παραδέχονται ὅτι ἔκαμες τὸ «ἀριστούργημά» σου... Μπορεῖς λοιπὸν νὰ πάρῃς τὸν ἐνδοξὸ τίτλο τοῦ «ἱππότη». Δέξου τὰ συγχαρητήρια καὶ τίς εὐχὲς μας.

Ἀμέσως οἱ κακοῦργοι περιστοιχισαν τὸ παιδί. Ὁ Φιδὲς τ' ἀγκάλιασε καὶ φώναξε δυνατὰ:

— Δὲ σᾶς τάλεγα ἐγώ, ὅτι ὁ μαθητὴς μου θὰ μᾶς ἔκανε ἐκπλήξεις;.. Μπράβο, μικρὲ μου! Μπράβο! Ὑπερηφανεύομαι γιὰ σένα!

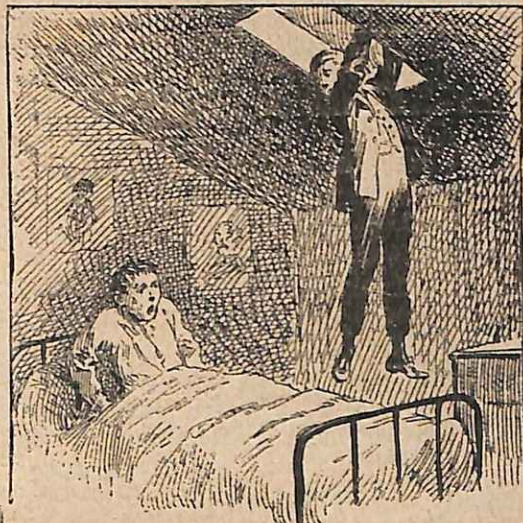
Ὁ Φρέδος ὅμως ἔμενε ψυχρὸς κι' ἀμίλητος καὶ μόλις ἄγγιζε τὰ χέρια πού τοῦ ἔδιναν οἱ κακοῦργοι.

Μέσα του μιὰ σκέψη εἶχε:

«Τώρα μπορῶ νὰ τοὺς ἀφήσω καὶ νὰ ζήσω τίμια... ἐπὶ τέλους, εἶμαι ἐλεύθερος!»

Τὸν ἐτρωγε ἡ ἐπιθυμία νὰ πῇ αὐτὴ τὴν ἀπόφασή του στοὺς παλιούς του συντρόφους· ἐκεῖνοι ὅμως εἶχαν καθήσει κι' ὅλας στὰ τραπέζια κι' εἶχαν ἀρχίσει τὸ πιτό.

Μόνο ὁ βασιλιάς κι' ὁ γραμματέας του εἶχαν μείνει στὸ παραμάγαζο κι' ἐξέταζαν προσεχτικὰ τὰ ἱχαρτιά,

Ἐκείνη τὴν ὥρην καὶ πῆδης... (Σελ. 218, στ. γ')

πού ἦταν μέσα στὴν αὐτοκρατορικὴ κασσετῖνα.

Ὁ Φρέδος ζητοῦσε εὐκαιρία νὰ φύγῃ, γιατί δὲν ἤθελε νὰ ῥῆγῃ νὰ γυρίσῃ στὸ σπίτι τοῦ σινιὸρ Πελιάσκο.

Τὴ στιγμὴ πού ἐπιχειροῦσε νὰ τὸ σκάσῃ ἀλλὰ γαλλικὰ ἀπὸ μιὰ πορτοῦλα, πού ἦταν πίσω ἀπὸ τὴν καρέκλα τοῦ Σφάχτη, αὐτὸς τὸν ἐφώναξε.

Κρατοῦσε στὸ χέρι μιὰ ἐπιστολὴ σφραγισμένη μὲ μαῦρο δουλοκέρι καὶ τὸ πρόσωπό του ἦταν πολὺ χαρούμενο.

— Φρέδε Δυρμπάν, εἶπε δείχνοντάς του τὸ χαρτί, τὸ κατόρθωμά σου εἶναι ἀκόμη σπουδαιότερο ἀπ' ὅ, τι φανταζόμουν καὶ θέλω νὰ σὲ συγχαρῶ γι' αὐτό. Σάρη σὲ σένα, ἔχουμε στὰ χέρια μας τὰ στοιχεῖα μιᾶς πολὺ σπουδαίας ὑποθέσεως... μιᾶς ὑποθέσεως πού, μὰ τὴν ἀλήθεια, ἀξίζει νὰ τὴν καταπιαστοῦν οἱ ἱππότες τῆς Μαύρης Μάσκας.

— Βεβαίωτατα! ἐπρόσθεσε ὁ γραμματέας, ἰδίως ἂν βροῦμε αὐτὸν τὸν Ἰουλιανὸ Μεσονύχτη...

Τὸ ὄνομα «Ἰουλιανὸς Μεσονύχτης» ἔκαμε τὸ παιδί νὰ ξαφνιαστῇ.

— Ἰουλιανὸς Μεσονύχτης! ἐφώ-

